

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 294

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 29 octombrie 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 38 din 26 februarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare.....	1-2	68.	consultanți străini pentru activitățile desfășurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut..... 6	
Decizia nr. 223 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996.....	3-4	668.	— Ordonanță de urgență pentru aplicarea unor articole din Legea învățământului nr. 84/1995 începând cu anul școlar 1998/1999..... 6	
★			— Hotărâre privind acordarea garanției statului în favoarea Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A..... 7	
Decizia nr. 80 din 29 aprilie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993.....	4-5	674.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea sistemului de termoficare al Municipiului București”..... 7	
★			675.	— Hotărâre privind organizarea celei de-a III-a reuniuni ministeriale trilaterale România-Bulgaria-Grecia..... 8
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		676.	— Hotărâre pentru stabilirea modului de interpretare a unor termeni din Hotărârea Guvernului nr. 940/1996 privind utilizarea fondului locativ de protocol din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”..... 8	
66. — Ordonanță de urgență privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii și/sau pe venituri realizate de				

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 38*)

din 26 februarie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Georgeta Panovicu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 1996, pronunțată în Dosarul nr. 8.789/1996, Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131 din 28 octombrie 1996.

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Agromarket” — S.R.L. Cluj-Napoca, într-un litigiu având ca obiect anularea unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, încheiat de către Garda financiară — Secția Cluj, prin care administratorul societății a fost sancționat contravențional, cu amendă, iar societății comerciale i s-au confiscat sumele de bani ce au făcut obiectul contravenției, în temeiul art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, pentru încălcarea prevederilor art. 5 lit. c) din aceeași ordonanță.

Prin excepția invocată se consideră că aceste prevederi sunt neconstituționale, deoarece încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1), (2), (7) și (8) din Constituție.

Exprimându-și opinia, în conformitate cu art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 sunt în concordanță cu prevederile Constituției, iar suma ce depășește plafonul zilnic este, în realitate, rezultatul săvârșirii contravenției prevăzute de art. 5 lit. c) din același act normativ, respectiv efectuarea de plăți către persoane juridice peste limita plafonului zilnic de 5.000.000 lei.

În conformitate cu art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția este nefondată, deoarece aplicarea sancțiunii este o consecință a săvârșirii contravenției la dispozițiile art. 5 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, completarea acesteia, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor Legii nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Potrivit prevederilor art. 41 alin. (8) din Constituție, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții, pot fi confiscate în condițiile legii.

Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, al cărei scop este de a întări disciplina financiară și de a evita evaziunea fiscală ca urmare a creșterii plăților prin decontare bancară și a limitării plăților în numerar, prevede la art. 5 lit. c) că

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131 din 28 octombrie 1996, invocată de Societatea Comercială „Agromarket” — S.R.L. Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.789/1996 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 26 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

persoanele juridice pot efectua plăți în numerar numai în limita unui plafon zilnic de cel mult 5.000.000 lei.

De asemenea, art. 6 alin. 1 al aceleiași ordonanțe, a cărui neconstituționalitate se invocă, prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice peste plafonul prevăzut la art. 5 lit. c) constituie contravenție și se sancționează cu confiscarea sumei care depășește plafonul și cu amendă.

Autoarea excepției nu contestă că fapta respectivă ar fi contravenție și nici constituționalitatea art. 5 lit. c) din ordonanță, considerând numai că măsura confiscării, luată de organul de control, a sumelor care depășeau plafonul legal ar fi neconstituțională.

În acest scop se invocă prezumția dobândirii licite a bunurilor, prevăzută de art. 41 alin. (7) din Constituție. Prevederile acestui alineat însă sunt inaplicabile în cauza de față, deoarece contravenția și măsura confiscării nu se întemeiază pe faptul că sumele care depășesc plafonul ar fi fost dobândite ilicit, ci pe faptul că ele au fost folosite ilicit, prin depășirea plafonului legal; dacă sumele respective ar fi fost dobândite ilicit, în funcție de caracterul actului, calificarea faptei ar fi fost alta, putând constitui chiar, în raport cu natura abaterii, o infracțiune. În orice caz, în cauza de față nu interesează dobândirea sumelor, ci numai folosirea lor, astfel încât referirea la art. 41 alin. (7) din Constituție este nejustificată. În schimb, însă, sunt aplicabile prevederile art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora bunurile folosite pentru săvârșirea de contravenții pot fi confiscate în condițiile legii. Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/1996 constituie tocmai o aplicare legală a acestei dispoziții constituționale, întrucât se referă la confiscarea sumelor folosite peste plafonul legal, faptă calificată de legiuitor ca fiind o contravenție, pe care însăși autoarea excepției nu o contestă sub aspectul constituționalității sale. În consecință, această dispoziție legală nu încalcă nici prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, care, în conținutul lor, se referă la garantarea dreptului de proprietate „în limitele și condițiile legii”, precum și la ocrotirea sa „legală”, în mod egal, indiferent de titular.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat în spețe similare prin deciziile nr. 6 din 16 ianuarie 1997 și nr. 8 din 20 ianuarie 1997.

Față de cele arătate, rezultă că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131 din 28 octombrie 1996, este vădit nefondată și urmează să fie respinsă ca atare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 223

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1
din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Constantin Burada — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Societatea Comercială „Agromarket” — S.R.L. Cluj-Napoca împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 38 din 26 februarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 iunie 1997, în lipsa părților cu care procedura de citare a fost legal îndeplinită, concluziile reprezentantului Ministerului Public fiind consemnate în încheierea din aceeași dată. Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 11 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului de judecată, la data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 26 februarie 1997 s-a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131 din 28 octombrie 1996, invocată de Societatea Comercială „Agromarket” — S.R.L. Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.789 al Judecătoriei Cluj-Napoca.

În motivarea soluției s-a reținut, în esență, că art. 6 alin. 1 din ordonanță prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice peste plafonul stabilit în art. 5 lit. c) constituie contravenție și se sancționează cu confiscarea sumei care depășește plafonul și cu amendă, dispoziții ce sunt în concordanță cu prevederile art. 41 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora bunurile folosite sau rezultate din contravenții pot fi confiscate în condițiile legii. S-a mai reținut că prevederile ordonanței constituie o aplicare legală a dispozițiilor constituționale, întrucât se referă la confiscarea sumelor folosite peste plafonul legal, faptă calificată de legiuitor drept contravenție, și că ele nu încalcă prevederile art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție.

Împotriva acestei decizii Societatea Comercială „Agromarket” — S.R.L. Cluj-Napoca a declarat recurs, invocând următoarele motive:

— considerentele deciziei completului de fond nu răspund motivelor de neconstituționalitate invocate prin excepție. Se susține că nu s-a contestat săvârșirea contravenției și nici constituționalitatea art. 5 lit. c) din ordonanță, ci dispozițiile referitoare la sancțiune, deoarece suma nu poate fi confiscată de la cel care face plata, ci, eventual, de la cel care a încasat-o,

— aprecierea Curții în legătură cu art. 41 alin. (7) din Constituție este eronată, deoarece patrimoniul plătitorului, fiind dobândit licit, nu poate fi diminuat cu suma plătită.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 5 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, persoanele juridice pot efectua plăți în numerar numai în limita unui plafon zilnic de cel mult 5.000.000 lei. Art. 6 alin. 1 din aceeași ordonanță prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice peste plafonul prevăzut la art. 5 lit. c) constituie contravenție și se sancționează cu confiscarea sumei care depășește plafonul și cu amendă.

Prin primul motiv de recurs nu se contestă constituționalitatea art. 5 lit. c) din ordonanță și nici săvârșirea contravenției, prevăzută în art. 6 alin. 1, prin depășirea plafonului, dar se susține că pentru săvârșirea contravenției sancțiunea ar fi trebuit aplicată numai celui care a primit plata și nu celui care a efectuat-o. Critica nu este întemeiată, deoarece constituie contravenție atât efectuarea plății cu depășirea plafonului, cât și primirea plății, de asemenea cu depășirea plafonului. O plată, chiar dacă se încadrează în plafon la primitor, s-ar putea să-l depășească la plătitor, și, invers, să se încadreze în plafon la plătitor, dar nu și la primitor. Fiind contravenții diferite, sancțiunea nu poate fi aplicată decât celui care a săvârșit contravenția. În orice caz, aplicarea sancțiunii nu este o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a legii, care deci nu poate fi decât de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, prin care se susține că sancțiunea aplicată ar fi contrară prezumției de dobândire licită a bunurilor din proprietatea sa, prevăzută de art. 41 alin. (7) din Constituție, precum și garanției dreptului de proprietate, consfințit de alin. (1) al aceluiași articol, nu este întemeiat. Prevederile art. 6 alin. 1 din ordonanță, care se referă la sancțiunea contravențională aplicată, așa cum întemeiat s-a reținut și în decizia recurată, nu încalcă dispozițiile art. 41 alin. (1) și (7) din Constituție, deoarece au în vedere folosirea unor bunuri în mod ilicit, ceea ce constituie conținutul contravenției, nu dobândirea lor.

De altfel, așa cum s-a reținut prin decizia atacată cu recurs, dispozițiile art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 au mai făcut obiectul controlului Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997, a constatat că sunt constituționale. În același sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 59 din 26 martie 1997 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 5 august 1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Societatea Comercială „Agromarket” – S.R.L. Cluj-Napoca împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 38 din 26 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80*)

din 29 aprilie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993

Viorel Mihai Ciobanu — președinte
Lucian Stângu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 4 decembrie 1996 a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 56/1993, invocată de Gaicu Mircea.

În motivarea excepției se susține că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor art. 16 și art. 20 alin. (2) din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului. Cât privește art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, se susține că acest text încalcă prevederile art. 123 din Constituție, întrucât independența și supunerea judecătorilor numai legii se referă atât la autoritatea judecătorească în ansamblu, cât și a fiecărui judecător care face parte din completul de judecată. Se arată că prin Hotărârea nr. 1 din 2 februarie 1995, Secțiile Unite ale Curții Supreme de Justiție au schimbat jurisprudența Secției civile cu privire la restituirea imobilelor naționalizate prin Decretul nr. 92/1950, obligând astfel completele de judecată să respecte această hotărâre, chiar dacă aveau alte convingeri.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța a apreciat că excepția invocată este neîntemeiată.

În temeiul art. 24 din Legea nr. 47/1992 au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

În punctul de vedere al Guvernului se consideră că excepția este neîntemeiată deoarece cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca urmare a modi-

ficării acestora prin Legea nr. 17/1997, Curtea Constituțională nu se mai poate pronunța asupra excepției referitoare la dispozițiile legale în noua redactare, deoarece ar depăși limitele sesizării prevăzute în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar referitor la art. 31 din Legea nr. 56/1993, se consideră că nu există nici un impediment constituțional în reglementarea posibilității schimbării jurisprudenței instanței supreme, întrucât aceasta, potrivit art. 1 alin. 2 din Legea nr. 56/1993, urmărește aplicarea corectă și unitară a legilor de către toate instanțele. În continuare se apreciază că instituția schimbării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, constituită în Secții Unite, este menită să asigure justa interpretare a legii, în vederea ocrotirii în mod egal a intereselor particulare și a celor generale, în scopul stabilității ordinii sociale în cadrul statului de drept.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și cele ale art. 31 din Legea nr. 56/1993, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Analizând excepția de neconstituționalitate invocată, se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să o soluționeze, fiind legal sesizată.

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, la data invocării excepției de neconstituționalitate, textul avea următoarea redactare: „recursul în anulare se poate declara oricând”.

Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate și, în noua redactare, art. 330¹ are următorul conținut:

„Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă.

Pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2, recursul în anulare se poate declara în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.“

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile care formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel recursul în anulare împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă astfel că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este în prezent lipsită de obiect și, în consecință, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Cât privește dispozițiile art. 31 din Legea nr. 56/1993, Curtea constată că acestea nu sunt incompatibile cu principiile enunțate în art. 123 din Constituție, care statornicesc, pe de o parte, că justiția se înfăptuiește în numele legii [alin. (1)], iar pe de altă parte, că judecătorii sunt independenți și se supun numai legii [alin. (2)].

Nu se poate susține, în primul rând, că dispozițiile incriminate, din Legea nr. 56/1993, ar contraveni principiului potrivit căruia justiția se înfăptuiește în numele legii, de vreme ce prevederile ce fac obiectul excepției sunt cuprinse într-o reglementare dată prin lege.

Nu este, tot astfel, exact nici că art. 31 din Legea nr. 56/1993 ar consacra o abatere de la independența judecătorilor și de la supunerea lor exclusiv față de lege. Problema schimbării jurisprudenței Curții Supreme de Justiție din inițiativa uneia dintre secțiile acesteia este rezolvată, potrivit textului menționat, de judecătorii Curții, iar nu de persoane din afara acesteia; acest mod de a rezolva o problemă ținând de soluționarea unei cauze reprezintă o simplă dispoziție legală de amenajare a competenței în interiorul Curții Supreme de Justiție.

Schimbarea jurisprudenței Curții este propusă de judecătorii unei secții, fără nici o ingerință din exterior. Dar, date fiind consecințele importante ale schimbării practicii Curții Supreme de Justiție, o asemenea decizie este supusă, prin art. 31 din Legea nr. 56/1993, ratificării de către Secțiile Unite ale Curții, compuse și ele, bineînțeles, din judecătorii Curții, la care participă și judecătorii secției, a căror propunere se cere a fi aprobată. Nici de data aceasta nu este

vorba despre vreo ingerință în activitatea de judecată. Într-adevăr, inițiativa unei asemenea schimbări a jurisprudenței vine, în ipoteza la care ne referim, de la secția competentă să se pronunțe asupra cauzei, iar nu de la Secțiile Unite. Aceasta din urmă nu soluționează cauza supusă judecării în secția ce le-a sesizat, ci numai o chestiune prealabilă — schimbarea jurisprudenței —, după care judecata în secție, care fusese întreruptă, va fi reluată.

Soluția reglementată prin Legea nr. 56/1993 corespunde pe deplin art. 125 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege“. Același articol din legea fundamentală prevede că atât competența, cât și procedura de judecată se stabilesc prin lege.

O asemenea reglementare corespunde necesității de unificare a jurisprudenței, dând, pentru Curtea Supremă de Justiție, expresie rolului său, înscris în art. 1 alin. 2 din Legea nr. 56/1993, de a urmări aplicarea corectă și unitară a legii.

Această obligație a Curții Supreme de Justiție nu contravine în nici un fel Constituției, fiind, dimpotrivă, de natură a asigura, printr-o practică judecătorească unitară, egalitatea constituțională a cetățenilor în fața legii și în fața justiției. Această egalitate nu ar fi, într-adevăr, de conceput în cazul în care instanțele ar adopta — uneori chiar în mod generalizat —, în aplicarea aceleiași legi, soluții adesea, ireconciliabile.

Instituția schimbării jurisprudenței, la care se referă art. 31 din Legea nr. 56/1993, a existat și în trecut, cât privește Curtea de Casație și de Justiție, fără să se fi pus vreodată la îndoială compatibilitatea reglementării respective cu principiul independenței judecătorului.

Unificarea jurisprudenței nu se realizează prin ordine sau alte injoncțiuni ori ingerințe din afara sistemului judecătoresc, ci este, în felul reglementat prin Legea nr. 56/1993, opera exclusivă a voinței judecătorilor care hotărăsc împreună asupra corectei aplicări a legii, iar adoptarea hotărârilor cu majoritatea voturilor judecătorilor Secțiilor Unite ale Curții este absolut normală, de vreme ce este vorba despre schimbarea jurisprudenței statornicite în același mod.

Concluzia ce se impune este, așadar, aceea că judecătorii se pronunță în toate cazurile potrivit intimei lor convingeri, având însă obligația constituțională de a se supune legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate invocată de Gaicu Mircea în Dosarul nr. 2.143/1995 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993;

— dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că excepția invocată în legătură cu aceste prevederi este lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 29 aprilie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Viorel Mihai Ciobanu

Magistrat-asistent,

Florețina Geană

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii și/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfășurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Persoanele fizice și juridice străine, rezidente sau nerezidente în România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în domeniile managementului macroeconomic, elaborării și revizuirii politicilor și legislației aferente sistemului bancar, financiar, energetic, petrolier, sănătate, muncă, învățământ, protecție socială, infrastructură, agricultură, dezvoltare rurală, reforma întreprinderilor (privatizare, restructurare, lichidare) și altele de aceeași natură, în cadrul contractelor

finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organismele financiare internaționale: Banca Mondială, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Europeană pentru Investiții și statul român sau persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, sunt scutite de la plata impozitului pe salarii și/sau a impozitului pe venit, după caz.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciuraru,

Ministru de stat, ministrul reformei,
Ulm Spineanu

p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Gabriel Gafița,
secretar de stat

București, 24 octombrie 1997.
Nr. 66.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru aplicarea unor articole din Legea învățământului nr. 84/1995 începând cu anul școlar 1998/1999

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) Prevederile art. 22, art. 23 alin. (2), art. 25 alin. (2), art. 31 alin. (1), art. 33 alin. (1), art. 36, art. 38 lit. e) și ale art. 39 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/1997, referitoare la încheierea studiilor gimnaziale cu susținerea unui examen de capacitate, se aplică începând cu anul școlar 1998/1999.

(2) În anul școlar 1997/1998, studiile gimnaziale se încheie fără examen de capacitate. Absolvenților li se eliberează, la cerere, copie de pe foaia matricolă.

Art. 2. — (1) Prevederile art. 26 alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/1997, referitoare la examenul de bacalaureat, se aplică începând cu anul școlar 1998/1999.

(2) În anul școlar 1997/1998, examenul de bacalaureat se va desfășura cu aceiași număr de discipline și probe și în baza acelorași programe analitice ca și în anul școlar 1996/1997. Examenul va avea caracter național.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

p. Ministrul educației naționale,
Mihai Gorcea,
secretar de stat

București, 25 octombrie 1997.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea garanției statului în favoarea Societății Comerciale
„Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM“ — S.A.

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să garanteze, în numele statului, creditul extern în valoare de 29 milioane dolari S.U.A., precum și dobânzile și costurile aferente acestuia, ce va fi contractat de Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM“ — S.A. în vederea achiziționării a două aeronave scurt-curier tip ATR 42-500, necesare efectuării curselor de pasageri interne și regionale.

Art. 2. — Rambursarea ratelor scadente, a comisioanelor și a altor cheltuieli aferente împrumutului extern se va asigura prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

Art. 3. — Se aprobă achiziționarea aeronavelor menționate la art. 1 dintr-o singură sursă, respectiv de la Societatea AERO INTERNAȚIONAL (REGIONAL), Franța.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

Ministru transporturilor,
Traian Băsescu

Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu

București, 24 octombrie 1997.
Nr. 668.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Reabilitarea sistemului
de termoficare al municipiului București“

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitarea sistemului de termoficare al municipiului București“, cuprinși în anexa*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 urmează a se realiza în condițiile acordului de împrumut cu Banca Europeană de Investiții.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea
Secretariatului General

al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,

Remus Oprea

p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ionuț Costea,
secretar de stat

București, 25 octombrie 1997.
Nr. 674.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea celei de-a III-a reuniuni ministeriale trilaterale România—Bulgaria—Grecia

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă organizarea, la Sinaia, în luna octombrie 1997, a celei de-a III-a reuniuni trilaterale ministeriale România—Bulgaria—Grecia.

Art. 2. — Fondurile necesare finanțării acțiunii prevăzute la art. 1, în sumă de 68.399.000 lei, se suportă din

bugetul aprobat Ministerului Afacerilor Externe pe anul 1997.

Art. 3. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 2 se va face cu respectarea prevederilor legale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

- p. Ministru de stat, ministrul afacerilor externe,
Gabriel Gafița,
secretar de stat
- p. Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Corneliu Eugeniu Gorcea,
secretar de stat

București, 25 octombrie 1997.
Nr. 675.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea modului de interpretare a unor termeni din Hotărârea Guvernului nr. 940/1996 privind utilizarea fondului locativ de protocol din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Pentru stabilirea modului de interpretare a unor termeni în sensul art. 1 lit. a) și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 940/1996 privind utilizarea fondului locativ de protocol din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 18 octombrie 1996, prin *case de oaspeți* se înțelege și

palatele din municipiul București, destinate realizării serviciilor de reprezentare și protocol pentru delegațiile oficiale invitate de către Președinția României, Senat, Camera Deputaților și Guvernul României, conform nominalizărilor făcute anual prin protocolul încheiat între Secretariatul General al Guvernului și Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

- Ministru delegat pe lângă primul-ministru pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului și a Departamentului pentru Administrație Publică Locală,
Remus Opreș
- Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 25 octombrie 1997.
Nr. 676.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.